

ת"פ 11220/11/15 - מדינת ישראל נגד שירן שמלאשווילי

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש אשקלון
ת"פ 11220-11-15 מדינת ישראל נ' שמלאשווילי

בפני
בעניין: כבוד השופטת נועה חקלאי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שירן שמלאשווילי

הנאשמת

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בכתב אישום מתוקן המייחס לה עבירה של גניבה בידי עובד ממעביד, עבירה בניגוד לסעיף 391 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן הנאשמת פרסמה מודעה בעיתון שהיא מעוניינת לעבוד במשק בית. המתלוננת סיכמה עם הנאשמת כי תעבוד בביתה במשק בית בתמורה ל- 60 ₪ לשעה. ביום 26.3.15 הגיעה הנאשמת לבית המתלוננת בכדי לעבוד ובמהלך עבודתה גנבה הנאשמת מבית המתלוננת כסף מזומן בסך 500 ₪ ושרשרת זהב שערכה עולה על סך של 800 ₪.

הסדר הטיעון

2. ביום 8.12.15 הציגו הצדדים הסדר טיעון לפיו הנאשמת תודה בכתב אישום מתוקן, תורשע ותופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר. ככל שהתסקיר יהיה חיובי ההגנה תעתור לעונש של מאסר מותנה ואילו המאשימה תגביל עצמה למאסר בעבודות שירות. עוד צוין כי הצדדים ישובו לשוחח לאחר שיתקבל תסקיר.

תסקיר שירות המבחן

3. בתסקיר מיום 28.9.17 סקר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשמת. הנאשמת בת 23, רווקה, אם חד הורית לתאומים בגיל 7 חודשים, סיימה 10 שנות לימוד, מתגוררת עם משפחתה, אינה עובדת ומתקיימת מקצבת הבטחת הכנסה. מטופלת מגיל צעיר על ידי גורמי הרווחה, מנסה לשקם חייה, להתנהל באופן אחראי ובוגר ולהתרחק מחברה שולית.

הנאשמת הורשעה בעבר פעמיים בגין עבירות אלימות, הסגת גבול והפרת הוראה חוקית. נדונה למאסר בעבודות שירות ובשנת 2014 למאסר בפועל. ביחס לעבירה הנדונה, הנאשמת לקחה אחריות והביעה חרטה ובושה על התנהלותה. הסבירה כי עשתה זאת על רקע מצוקה כלכלית, אישית, קשייה להציב לעצמה גבול ולעמוד בפיתוי.

שירות המבחן העריך כי קיימת רמת סיכון נמוכה להישנות התנהגות פורצת גבולות היות וכיום הנאשמת בעלת משפחה, לאור חלוף הזמן מביצוע העבירה, תחושת ההרתעה מההליך המשפטי, מימוש הפוטנציאל האישי בתחום האימהות שמחזק ומעודד שינוי.

בהתחשב בגילה הצעיר, בהיותה אם חד הורית שמטפלת בילדיה אשר אינם בקו הבריאות, התבססותה בתפקידה האימהי, היותה בקשר עם גורמי הרווחה המליץ שירות המבחן להעמיד הנאשמת בצו מבחן לשנה, ולהטיל עליה מאסר על תנאי והתחייבות.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה הגישה את רישומה הפלילי של הנאשמת, הפנתה לחומרת הנסיבות, לערכים המוגנים אשר נפגעו ממעשיה, טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ל-12 חודשי מאסר בפועל. ציינה כי הרכוש הגנוב הוחזר למתלוננת, ועתרה להשית על הנאשמת את הרף התחתון של המתחם, 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי מרתיע, פיצוי והתחייבות.

5. ב"כ הנאשמת טענה כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר על תנאי ועד ל-2-3 חודשי מאסר בעבודות שירות. ציינה כי מדובר בעבירה משנת 2015, הרכוש הגנוב הוחזר לבעליו, מאז לא נפתחו תיקים חדשים לנאשמת. הפנתה לנסיבותיה האישיות הלא פשוטות כפי שעולות מתסקיר שירות המבחן, למצבם הרפואי של ילדיה שנולדו פגים, להיותה אם חד הורית, לעובדה שאבי הקטנים אינו מעורב בגידולם ולא משלם מזונות. ב"כ הנאשמת ציינה כי אין לנאשמת את היכולת הכלכלית לשלוח את הילדים למעון ומכאן שלא תוכל לבצע עבודות שירות. ביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן.

6. הנאשמת ביקשה לומר דברים. הביעה חרטה. ציינה שאמה מסייעת עם ילדיה כדי שהיא תוכל לעשות את הסידורים. ציינה כי מסוגלת לעמוד במבחן.

דין

מתחם העונש ההולם

7. **הערך המוגן** הנפגע בעבירה של גניבה ממעביד הוא הגנה על רכושו של אדם והגנה על אמון מעביד בעובדו.

8. באשר לשיקולי הענישה בעבירה של גניבה בידי עובד ראו ע"פ 3587/12 **דדון נגד מדינת ישראל**, שם דובר בעובדת שגנבה כספים ממעבידה:

"בית משפט זה עמד לא אחת על כך שיש ליתן משקל רב לשיקול ההרתעת, תוך מתן משקל מופחת לנסיבות אישיות, במסגרת שיקולי הענישה בעבירות "כלכליות" אשר מבוצעות עבור בצע כסף ואשר כוללות שליחת יד לכספי המעביד או לכספי הציבור, על מנת ליידע עבריינים פוטנציאליים כי "הסיכון גובר על הסיכוי".

ראו גם דבריו של בית המשפט המחוזי בע"פ (ת"א) 72220/04 **מדינת ישראל נ' כהנים מרדכי**:

"אפשר וצריך לדרוש ממעסיק שינקוט אמצעי הגנה מרביים כדי לשמור על רכושו, כנגד גנבים "מן החוץ" - אך קשה אם לא בלתי אפשרי, להתגונן מראש כנגד עובד "מבפנים", שבתוקף תפקידו ומכוח האימון שהמעביד רוחש לו - יש לו גישה טבעית לרכושו של המעביד. על כן, מתחייבת ענישה מחמירה ומרתיעה"

9. **מידת הפגיעה בערך המוגן** היא ברף הנמוך בשים לב לשווי הגניבה.

10. **באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, נתתי דעתי לכך שהנאשמת הועסקה באופן חד פעמי בביתה של המתלוננת ועם זאת הנאשמת ניצלה את האמון שניתן בה וגנבה מביתה כסף מזומן בסך 500 ₪ ושרשרת זהב שערכה עולה על סך של 800 ₪. נתתי דעתי לכך שהגניבה היתה חד פעמית ובמועד אחד. נתתי דעתי שהעבירה בוצעה בשל לחץ כלכלי שחוותה הנאשמת, שהרכוש הגנוב הוחזר כולו.

11. **בחינת מדיניות הענישה** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסרים מותנים ועד עונשי מאסר בפועל לתקופות משמעותיות. ראו למשל:

· רע"פ 5540/15 **גאוי נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.8.15) - 8 חודשי מאסר (עובדתמשקבית גנבהמבקשת גנבה פנקסישיקיםשהשתמשהבמרמהב- 71 שיקים. רכשה מוצרים ושירותים בסךכוללשל 105,506 ₪).

· עפ"ג (מרכז) 3452-04-15 **טמירוב נ' מדינת ישראל** (14.6.15). בית משפט קמא גזר על המערערת 45 ימי ע"ש ופיצוי בסך 5233 ₪ (עובדת משק בית גנבה טלפון סלולרי השייך למתלוננת. ועשתה בו שימוש בסך כולל של 5,233 ₪. המערערת צירפה תיק נוסף של גניבת כסף מזומן בסך 4,400 ₪ ממעבידה). בהמלצת בית המשפט המחוזי הסכימה המערערת לדחיית הערעור.

· ע"פ (חיפה) 59265-01-15 **מדינת ישראל נ' אבו רוקן** (פורסם בנבו, 16.4.15) - 16 חודשי מאסר (כולל הפעלת מע"ת של 10 ח'ופיצוי בסך 9000 ₪ (עוזרת בית גנבה רכוש בשווי של 137,100 ש"ח שכלל תכשיטים וכסף מזומן).

· ת"פ (כ"ס) 33600-01-17 **מדינת ישראל נ' מסארווה** (29.11.17) הנאשמת גנבה מביתה של המתלוננת, אצלה הועסקה במשק בית, תכשיטים בשווי של כ- 2400 ₪. הרכוש הגנוב הוחזר. נדונה למאסר מותנה, של"צ קנס ופיצוי בסך 500 ₪.

· ת"פ(פ"ת) 3714-04-16 **מדינת ישראל נ' מאיה טל** (4.3.17) הנאשמת עבדה במשק בית בביתה של המתלוננת, גנבה מביתה 2 שיקים וקיבלתה תמורתם סך של 15,000 ₪ לאחר שרשמה סכום זה על השיקים זייפה את חתימת המתלוננת. נדונה במסגרת הסדר למאסר למשך 50 יום בעבודות שרות, מאסר מותנה, פיצוי בסך 15000 ₪ לבנק ובסך- 2000 ₪ למתלוננת.

- ת"פ (אשקלון) 6071-02-16 **מדינת ישראל נ' ברמן** (5.12.17) - הנאשמת הועסקה בעבודות ניקיון וסיוע בסידורים בביתה של קשישה ילידת 1938, ניצולת שואה. גנבה ממנה ב-11 אירועים שונים שנפרסו על פני כשנה סכום מצטבר של 17,150 ₪. הכסף הושב. נדונה ל-3 חודשי מאסר בעבודות שירות, קנס 2000 ₪ ומאסר מותנה.
  - ת"פ (ת"א) 32683-06-15 **מדינת ישראל נ' אראל** (15.2.17) - הנאשמת עבדה כמטפלת בביתו של המתלונן וגנבה מביתו 120,000 ₪, לאחר שהמתלונן התקשר אליה החזירה לו בו ביום סך של 91400 ₪. נדונה למאסר של 3.5 חודשים בעבודות שירות, מע"ת, מבחן ופיצוי בשווי 28,600 ₪.
  - ת"פ (ב"ש) 40903-07-14 **מדינת ישראל נ' בוטראשווילי** (טרם פורסם, 9.4.17) - הנאשמת עבדה כמנקה בביתה של המתלוננת וגנבה תכשיטים יקרי ערך, נדונה במסגרת הסדר לקנס בסך 200 ₪ ופיצוי בסך 3000 ₪.
  - ת"פ (רמלה) 22172-09-13 **מדינת ישראל נ' מרגריטה ארונוב קסייב** (3.4.17). הנאשמת עבדה במשק בית אצל קשישה כבת 90 וגנבה מביתה שרשרת וטבעת. השרשרת הוחזרה. בית המשפט הורה על חידוש מאסר מותנה בן 10 חודשים, קנס בסך 3000 ₪ ופיצוי בסך 6000 ₪ וצו מבחן לשנה.
  - ת"פ (רמלה) 20266-09-13 **מדינת ישראל נ' לוי** - מע"ת ו-300 שעות של"צ (עובדת משק בית גנבה תכשיטים מ-3 בתים בהם עבדה - החזירה את מרבית הרכוש)
  - ת"פ (קג"ת) 25346-09-13 **מדינת ישראל נ' מגניה דרכון** - מע"ת ו-300 שעות של"צ (הנאשמת עבדה 5 שנים כמטפלת של המתלוננת, קשישה בת 85, וגנבה מתיקה סך של 10,000 ₪).
  - ת"פ (ת"א) 2805-04-11 **מדינת ישראל נ' דוידוב** (פורסם בנוב, 28.11.11) - מע"ת - (גניבה ממעביד והונאה בכרטיס חיוב. הנאשמת עשתה שימוש בכרטיס האשראי של מעסיקתה במספר הזדמנויות וגנבה סכום של מספר אלפי שקלים).
12. לאחר שבחנתי את כל האמור לעיל אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לאירוע בנסיבותיו נע ממאסר מותנה ועד ל-7 חודשי מאסר בפועל.

גזירת עונשה של הנאשמת בתוך מתחם העונש ההולם

13. לא מצאתי הצדקה לחרוג לקולה או לחומרה ממתחם העונש ההולם.
14. בבואי לגזור את עונשה של הנאשמת לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:
  - זקפתי לזכותה של הנאשמת את העובדה שבחרה לקחת אחריות ולהודות במעשיה בהזדמנות ראשונה.
  - זקפתי לחובתה את עברה המכביד. על אף גילה הצעיר צברה הנאשמת 2 הרשעות קודמות בעבירות רכוש ואליומות ואף ריצתה עונשי מאסר.
  - לקחתי בחשבון את חלוף הזמן מביצוע העבירה (כמעט שלוש שנים).
  - לקחתי בחשבון את גילה הצעיר של הנאשמת בעת ביצוע העבירה (20.5) ואת גילה הצעיר כיום.
  - לקחתי בחשבון את השפעת העונש על הנאשמת ועל משפחתה, את נסיבותיה האישיות, את היותה אם

חד הורית לשני תאומים שאינם בקו הבריאות, ללא כל תמיכה מאבי הקטינים, את מצבה הכלכלי הקשה.
לקחתי בחשבון את הערכת שירות המבחן כי הסיכון להישנות עבירות נמוך ואת המלצתו העונשית של שירות המבחן להעמיד את הנאשמת במבחן לצד הטלת ענישה מרתיעה.

15. לאחר שלקחתי בחשבון כל אלה, מצאתי לנכון לגזור את עונשה של הנאשמת ברף התחתון של מתחם העונש ההולם בכל הנוגע לרכיב המאסר. בשים לב למאפייניה של הנאשמת מצאתי הצדקה להעמידה במבחן לתקופה ארוכה יותר מזו אשר הומלצה על ידי שירות המבחן. לאור מצבה הכלכלי אמנע מהטלת קנס ורכיב הפיצוי יהיה סמלי בלבד.

16. לאור האמור, מצאתי לנכון ולמידתי להטיל על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי בן 5 חודשים למשך 3 שנים שלא תעבור כל עבירת רכוש.

ב. פיצוי בסך 400 ₪ למתלוננת מרסל אלגמיל, עת/2.

בפיצוי ישולם תוך 60 יום.

ג. הנאשמת תחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע כל עבירת רכוש והכל תוך שנתיים מהיום.

ההתחייבות תחתום במזכירות בית משפט עוד היום. לא תחתום הנאשמת כאמור, תיאסר למשך 15 יום.

ד. הנני מטילה על הנאשמת צו מבחן וזאת למשך שנתיים. הנאשמת תימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנתיים מהיום. במסגרת המבחן תשולב הנאשמת בכל הליך טיפולי ששירות המבחן ימצא לנכון מעת לעת.

הנאשמת מוזהרת כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליה עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשעה, במקום צו המבחן.

ככל שיש מוצגים יושמדו.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ט"ז טבת תשע"ח, 03/01/2018 במעמד הנוכחים.